

720

ਮੁਸਤਫਾ ਸ਼ਰੀਰ

G. 49

764

‘ਕਵੀ ਪ੍ਰੈਸ’ ਕਲਕੱਤਾ

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਕਾਂਡ ੧

੯ ਜੂਨ ੧੯੨੦ ਦੀ ਰਾਤ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਕਸਤੁਨ-ਤੁਨੀਆਂ ਉਤੇ ਨੌਰ ਘੁਪ ਤੇ ਡਰ ਰੋਬ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਘਰਾਂ ਵਿਚਿ ਸਹਿਮੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨਾਂ ਫੌਜੀ ਕਨੂਨਾਂ ਦੇ ਸਬਬ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਥੇ ਰਹਿਨ ਵਾਲੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਫੌਜ ਦੇ ਵਡੇ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅਸਲਾਮ ਦੇ ਸਾਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚਿ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਖਿਆ ਹੈ। “ਨੌਂ ਬਜੇ ਰਾਤ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਸਾਧਾਰਨ ਬਾਹਰ ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਚਾਹਖਾਨੇ, ਹੋਟਲਾਂ ਆਦਿਕ ਵਿਚਿ ਜਮਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤ ਬੰਦਸ਼ ਹੈ”।

ਕਸਤੁਨਤੁਨੀਆਂ ਵਿਚਿ ਰਹਿਨ ਵਾਲੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਫੌਜ ਦੇ ਵਡੇ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਕਨੂੰਨ ਇਸ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਕਸਤੁਨਤੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਚੌਰ ਸਭਾਵਾਂ (ਖੁਡੀਆ ਮੀਟਿੰਗ) ਤੇ ਕੋਈ ਸਾਜ਼ਸ਼ ਨਾ ਕਰ

(੨)

ਸਕਨ। ਚੋਰ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਸ਼ਾਂ ਦਾ ਡਰ ਇਸ ਖਿਆਲ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਭੀ ਵਧ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਆਸਤਾਨਾ (ਕਸਤੁਨਤੁਨੀਆਂ) ਲੜਾਈ ਝਗੜੇ ਦਾ ਘਰ ਬਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡਰਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਕਿਤੇ ਕਮਾਲੀਆਂ (ਅੰਗੋਰਾ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਤੁਰਕਾਂ) ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਤੇ ਚਾਹ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਆਸਤਾਨਾ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਸਤਾਨਾ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਗਿਨਤੀ ਵਧੀਕ ਹੈ ਤੇ ਆਮ ਲੋਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਤੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ-‘ਗਦਰ’ ਨਾ ਕਰ ਦੇਣ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਆਸਤਾਨਾ ਦੇ ਲੰਮੇ ਚੌੜੇ ਰੌਨਕ ਭਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਰਸਤੇ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਇਤਹਾਦੀ ਫੌਜ ਦੇ ਕੁਛਕੁ ਸਿਪਾਹੀ ਏਧਰ ਓਧਰ ਟਹਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਆਮ ਰਾਹ ਤੇ ਜੇੜਾ ‘ਸਰਕਜ਼ੀ’ ਤੇ ‘ਫਾਤਹ’ ਤਾਈਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹਿਰਾ (ਸਾਗਰ) ਮਾਰ-ਮੂਰਾ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲਿ ਨਾਲਿ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ‘ਦੌਲ ਹਲਫਾ’ ਦੀ ਫੌਜ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਪਸਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਅਮਨ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਹਿਸਾ ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਫੌਜ ਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ‘ਗਲਤ’ ਦੇ ਪੁਲ ਤੇ

(੩)

‘ਪੈਰਾ’ (ਬਕ ਉਗਲੀ) ਤਾਈਂ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸਿਪਾਹੀ ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਤੇ ਗਲੀਆਂ ਕੂਚਿਆਂ ਵਿਚ ਗਸ਼ਤ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਭਾਗੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜੇ ਕੋਈ ਸੈਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਦੁਤੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਫੇਰਾ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਖਾਂ ਨਾਲਿ ਅਜੇਹੇ ਡਰਾਉਣੇ ਨਜ਼ਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖੇ, ਤੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਖਿਆਲਾਂ ਦੇ ਅਸਰ ਹੇਠਾਂ ਆਕੇ ਠੰਡੀ ਆਹ ਭਰਕੇ ਚਾਰ ਹੰਜੂ ਕੇਰੇ ਬਿਨਾ ਰਹਿ ਸਕੇ। ਉਹ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਮਹਿਲ ਮੁਨਾਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਤੇ ਪੱਛਮੀ (ਏਸ਼ੀਆਈ ਤੇ ਯੂਰਪੀ) ਦੋਹਾਂ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਉਤੇ ਹਨ ਅਜ ਕਲ ਅਜੇਹੇ ਕਬਰਸਤਾਨ ਵਾਂਗੂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਡਰਾਉਣੀ ਸ਼ਕਲਾਂ ਤੇ ਭਯਾਨਕ ਖਿਆਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਇਸ ਲੰਮੇ ਚੌੜੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਖੜਾ ਹੋਕੇ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰੂ ਦੇ ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਸਰ ਸਰਾਹਟ ਦੇ ਜੋ ਦਰਯਾ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੇ ਨੇੜੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਤੇ ਬਾਗਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਲਤਾ ਨਾਲਿ ਖੜੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਸੁਣੇ। ਅਜੇਹੀ ਨੂਰ ਘੁਪ ਸੁਨਸਾਨ ਤੇ ਚੁਪ ਚਾਪ ਰਾਤ ਵਿਚ ਸਰੂ ਦੇ ਕੋਠੀਆਂ ਤੇ ਮੁਹੱਲਾਂ ਵਿਚ ਖੜੇ ਦਰਖਤ ਅਜੇਹੇ ਡਰਾਉਣੇ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਣੀ

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.